

K

KIKKERTEN

Nr. 3 sept. 1987



UTGITT AV
A/E LIND GRENDELAG

Redaksjonskomitee:

Redaktør: Sindre Harald Grøtting

Red. E. Jansen (ex. Torbjørn Jakobsen)

Pikeforeningen Veslemøy

Foreningen Veslemøy er en av mange foreninger i Den Norske Sjømannsmisjon.

Den ble stiftet i 1933 av 10-12 unge piker og ble da naturlig kalt pikeforeningen Veslemøy. I dag er jo de av "pikene" som har vært med fra starten kommet noe opp i årene; også de nye medlemene som er kommet til etterhvert, kan ikke kalles "piker" lenger. Så i dag kalles foreningen vår Sjømannsmisjonsforeningen Veslemøy. Det vil si - på papiret. En del av medl. og bygdefolket sier nok fremdeles pikeforeningen.

Medlemstallet har variert gjennom årene, men har nok desverre gått nedover. I dag er vi 8 medlemmer. Det siste året har vi fått to nye medlemmer og vi ønsker nye medlemmer hjertelig velkommen. Vi har ingen medlemskontingent - men vi har utlodning av små gevinster på hvert møte, som vi for det meste har hver 3. uke. Med dette og ved den årlige festen, kan vi hvert år sende en bra sum til arbeidet for sjømannskirkene våre i mange land.

På festen vår er forresten bygdefolket meget flinke til å støtte opp om saken vår. Sjømannsmisjonens formål er jo som alle vet å gjøre sjømannskirkene istand til å være en kirke - en heim og et hjelpeorgan for sjøfolk i utenriksfart, og for nordmenn i utlandet i det hele tatt. Nå også for oljearbeiderne i Nordsjøen.

Vi har også de siste åra gitt en liten stønad til Lund grendehus.

Eldrid

FOTOGRAF

Bjørn Hågensen a.s

Havnegt. 23 - 7800 Namsos - Telefon (077) 72 436

Samarbeide Lund skole, Nærøy / Borgvattnet skole, Ragunda

Mange av Kikkertens lesere vet sikkert at Lund skole hadde en vellykket tur til Sverige våren 1987. Dette samarbeidet over grensen kom igang høsten 1985. Da fikk læreren her tilbud om en ukes opphold ved skolen i Borgvattnet. Gjenbesøk fra Borgvattnet hadde vi våren 1986. Da var Gun Renvall, læreren der, hos oss ei uke. Dette forarbeidet var ganske viktig for å bli litt kjent med hverandres skole og miljø. Elevene ved de to skolene var svært interessert i å bli kjent med hverandre, så vi begynte brevveksling. Mange brev og "kunstverk" har passert grensen fra høsten 1985 til elevene fikk møte hverandre i mai i år.

Borgvattnet er ei innlandsbygd. Det er ca. like langt til Bottenhavet som til riksgrensen. Derfor syntes skolen det at det var interessant å samarbeide med en skole i en typisk kystkommune. I prosjektet vårt var det tatt med at våre elever skulle orientere om kysten og havet når vi kom over. Vi hadde med en diasserie; der hadde elevene både tatt bildene og skrevet tekst til.

12 spente elever og to lærere startet fra Lund mandag morgen 18. mai. Vi kjørte over grensen ved Gäddede, og hadde en times stopp i Strömsund. Noen følte nok da at vi var kommet til utlandet. Andre penger og litt annet språk. De to lærerne i Borgvattnet, Gun og Agnetha, møtte oss da vi kom fram. De hadde ordnet god kveldsmat til oss. Vi hadde et ganske nytt og stort hus for oss selv, den nye prestegården. Men noen av oss var nok mere spent på den gamle prestegården, der det spøkte. Våre venner i Borgvattnet var også ivrige etter å møte oss. Flere av de barna som bodde i nærheten møtte opp for å hilse på de norske barna. Kontakten var det ikke noe i veien med. Neste dag skulle vi møte på skolen. Der ble alle elevene presentert for hverandre. Det passet godt at begge skolene hadde ca. like mange elever. Gun hadde laget et innholdsrikt program for den uka vi skulle være der.

Allerede første dagen drog vi ut på tur til en plass med navnet Överammer. Der ble vi vist om på et gårdsmuseum der de hadde mange gamle bruksting. En

kunstner som drev med steinhugging ble også mange imponert av, men det mest interessante var antagelig fuglemuseet. Det var et privateid museum med til sammen 210 arter utstoppede fugler og en del utstoppede dyr. Mannen som orienterte oss hadde imponerende kunnskaper på dette området. Om kvelden gikk vi på tur langs en elv ved Borgvattnet for å se på beverhytter. De hadde mye bever i området, men vi var nok for pratsomme så noe dyr fikk vi ikke se. Men byggverkene til beveren kunne vi beskue flere av. Det var forresten et rikt dyre- og fugleliv der. En dag stoppet vi bussen og så på to traner som gikk og spiste på ei myr like ved veien. En annen gang måtte bussen stoppe for en orrhane som stod på veien og spilte.

Den lengste utflukten vår gikk til en plass ved Indalsälven, midt mellom Östersund og Sundsvall. For ca. 200 år siden ble en foss som var 30m høy tørrlagt, det skjedde ved et "arbeidsuhell". Samtidig ble Ragundasjøen som var 25km lang tømt for vann. Årsaken var at det skulle bygges en kanal ved siden av fossen slik at tømmerstokkene kunne fløtes ned. En kraftig vårflom kom og hele Ragundasjøens vannmasse for fram gjennom åsen der kanalen var nesten ferdigbygd. Vannet rev med seg alt det møtte på veien, og sjøen ble tømt på 4 timer. I alt 1000 millioner kubikkmeter vann rant ut. Den tørre fossen har fått navnet "Döda fallet", og er Ragunda kommunes største turistattraksjon. Historien om Döda fallet fikk vi fortalt av en meget flink guide som gikk sammen med oss i den tørre fossen med alle jettegrytene som vi kunne beskue. På denne turen ble vi også fotografert og intervjuet av journalister fra "Länstidningen" og "Östersundsposten". Den dagen vi kjørte hjem stoppet vi i Östersund og kjøpte avisene. Litt moro å se bilde av seg selv i "utenlandske" aviser. Flere av foreldrene til skolebarna i Borgvattnet var gårdbrukere, og i programmet vårt var det lagt inn besøk hos flere. En familie drev med kyr og der var vi med i kveldstellet. Tror elevene på Lund ble imponert over hvor mye barna der hjalp til. Det var mye å gjøre når 30 kyr skulle melkes og mange store og små kalver skulle mates. Etterpå ble vi buden inn på melk, kaffe og boller. En

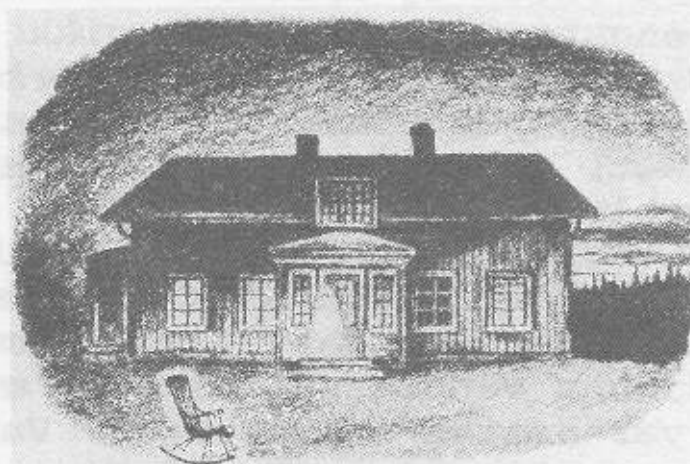
annen familie hadde en masse sauer, men de dyra som kanskje gjorde størst inntrykk på oss var geitene på geitefarmen. De hadde ca. 70 geiter og en del selskapelige killinger. Der fikk vi også smake forskjellige typer geitost og røkt kjøtt.

Et av høydepunktene var også tunnbrødbaking. Den gamle skikken hadde ligget nede en stund, men nå hadde den tatt seg opp igjen. De hadde egne bakestuer og steikte brødet i åpne ovner der varmen lå rundt leiven. Da vi var der bakte de bare for oss, og alle elevene fikk prøve bakekunsten. Etterpå ble det servering med nystekt tunnbrød. Appetitten var det ikke noe å si på.

Ellers ble vi omvist i kirka og besøkte spøk-
prestegården. Den har en lang historie og trekker

Borgvattnets Spøkprästgård.

Tegning av Inger
Nilsson Mattsson.



svært mange turister til Borgvattnet hvert år. Mange troverdige mennesker har opplevd uforklarkige og nifse ting der.

Siste kvelden var de norske og svenske elevene pluss foreldrene invitert til pølsefest hos en familie som hadde en stor gård. De bodde idyllisk ved ei elv. Vi hadde værgudene med oss så det ble riktig storfest. Alle sammen, store og små, gjenoppfrisket en del leiker på gårdsplassen. Etterpå var det saft, kaffe og nesten verdens største bløtkaker. Ved elva var det gjort istand et stort bål. Der steikte vi pølser som vi spiste med tunnbrød. Toppstemning ble det da to karer kom og spilte trekkspill for oss.

På alle utfluktene drog vi nytte av vår trivelige sjåfør, Øivind Kvalstad. Avstandene her var slik at på nesten alle besøkene var vi avhengige av buss. Øivind Kvalstad var sammen med oss hele tiden og stilte opp med bussen både sent og tidlig. Han må

være den ideelle sjåfør for skoleturer.
I Sverige får alle skolebarna varm mat på skolen,
og Ragunda kommune spanderte også lunsj på oss den
tiden vi var der.

Dersom vi ikke hadde vært så heldige å få penger
fra Skoledirektøren til prosjektet vårt kunne vi
nok ikke ha tatt denne turen. Men dette samarbeidet
over grensen mellom Nord-Trøndelag og Jämtland har
høy prioritet, derfor fikk vi positivt svar på vår
søknad om F.O.U.(Forsøk og Utvikling)midler.
Planen nå er at vi skal få gjenbesøk til våren.

R.L.S.

Her får du i

**POSE &
SEKK**

Butikken med fast
rabatt på alle varer.

Stort utvalg i tepper, tapeter
og gulvbelegg.

KOLVEREID FARVEHANDEL

7970 Kolvereid

Forside bilde:

Vevskole Smineset 1901.

Bak:Jakobie Skjærvik, Mathilde Skage, Selma Bogen.
Marie Buckholt, Anne Due, Olea Reppen Hanna Lund,
Ellen Båtsvik. Forran:Rikke Stavseth, Marie Huse
(lærer) Jette Skage.

FRAM, eit ungdomslagsblad

Av Jon Smines

Eg sit her med ei handskrive lagsavis framom meg. Namnet er FRAM, Blad for Lunds ungdomslag. Datoen er 7. mai, årstalet 1893, og det er nr. 3, tredje årgang.

Redaktør: Laura Smines.

Tenk det! Grenda hadde altså eit aktivt ungdomslag for nær hundre år sia. Bladet er skriva på doble folioark, åtte sider ialt. Ikkje lite arbeid. Og alt først i mai kom tredje avisa det året ut.

Jon Smines med
lagsavisa FRAM



Det første stykket, som handlar om livsglede, ser ut til å vere klipt. Men resten er utan tvil sjøldikta, det meste innsendt. Dette er skriva på dialekt. Innhaldet er oppdikta hendingar, nokre heilt fantastiske, men utan tvil med bakgrunn i ting som har hendt og som folk kjenner att. Det siste stykket er redaktøren sitt og opnar med eit dikt:

Sorte Stær på taget! Du velkommen vær
prangende mod sol med grønbrune Fjær.
Næbbet kvidrende mod himlen vender,
tak den sender
ham, som vender
vintrens tid til vår.

Etter å ha lovprisa våren, kjem ei velkomsthelsing til unggutane "som også den blide vår har bragt hjem fra eders hårde dyst ude i den gruopvækkende vintertid". Det var til dei som hadde vore på

Lofothavet i opne båtar, og dei trong saktens ein varm velkomst. Lenger ute seier ho: "Med glæde hilser vi nu igjen den dag, da vi alle får samles til sang og ungdomsmøde".

Og ho hadde ikkje vore Laura om ho ikkje vidare, i lyriske vendingar, hadde gjeve uttrykk for lengten etter å få flytte på setra att.



V.V.S.

AGE WEIDER A.S

Tlf. (077) 72 406 — 72 316
Postboks 122 — 7801 NAMSOS

**TELEFON
74 130**

FOR

trykksaker

NAMSEN TRYKK

NAMSEN TRYKK AS, POSTBOKS 122, 7801 NAMSOS

NIC.
Sundgaard
NAMSOS

Damekonfeksjon

TELEFON (077) 72 335

7801 NAMSOS

Et lite glimt fra Lund

Av Halldis Johansen

Den gården som ble kalt "Alexandergården" på Lund, har fra før av vært to små gårder. Den østre del har tilhørt Gjertrud og Mattias. Huset deres stod der vi kaller det Gjertrudbakkan, som sikkert nok har navnet etter Gjertrud. De hadde potet og ei ku på kåret. Når Gjertrud og Mattias ikke var til å stelle seg selv lengre, ble de satt bort i forpleining. Den ene av de to bar det på Storøya med. Den andre til Sminesvika. De ble rodd i hver sin båt, og på samme tid, fra Båtstøa. I handa hadde Gjertrud med seg et lite spann, som tok en "pegel". Den siste hilsen ho sa til mannen sin før de skiltest var: "Må itj glømm ausmorningen din Mattias!" Det var nemlig tjæresalve i det spannet. Det var ikke "svak øyensalve" i den tid. Dette er fortalt meg av min far, som var med til Båtstøa.

Den andre gårdparten som Alexander Lund kjøpte, hadde tilhørt Anne Dorthea og Lars Lund. De bodde i ei rød lita stue oppe i bakken, tett ved en stor sten, som vi ungene trodde hette Anne Dorthea-stenen. Lars døde lenge før kona. Anne var ei lita, rund trivelig kone, med snøkvitt hår. Anne hadde kår av gården. Ho hadde også kårku og rett til ved. Veden skulle være kløvd. Veden drog ho på kjelke, sommer som vinter. Vi ungene hjalp henne. Men det måtte være litt orden i alt, først på kjelkesnøret dro Anne selv. Så Ragna på ene siden, på motsatt side var Astrid, så Brynhild. Tilsist jeg og Henrikke, men vi holdt kanskje mer igjen enn vi drog. Når veden var kommet i hus, skulle vi kvile. Da var det i samme orden, Anne øverst på trappa, siden etter alderen. I 1914 døde Anne Dorthea. Jeg husker at jeg var ilag med mor, oppe i huset, da ho var med å batt krans. Kransen ble laget av røsslyng og tyttebærlyng. Med roser av kreppapir. Den var lang og skulle ligge rundt hele kistelokket. Begravelsen etter Anne Dorthea ble holdt hos gamle Guntvedt, han var verge for henne. Etter Annes død, ble huset solgt. Det ble revet og flytta til Galtnesstran.

og satt opp der og påbygd. Helga Eliassen og barna bodde i huset i flere år. I ca. 1934 ble huset flytta til Langnesset på Salsbruket og satt opp. No bor Elida Eliassen i huset. Dette er det jeg husker om Anne Dorthea.

LUND HANDEL

TELEFON (077) 98 966

DIVERSE DAGLIGVARER — TIPPING
LOTTO — PENGELOTTERIET

DIKT

I disse flyktningetider vil vi gjengi et lite dikt av **Rolf Jacobsen**.

Sandheten

Sandheten står utenfor døren din.
Rusker i låsen. Hun vil inn.
Hun har et barn på armen. Hun er redd.
Hører du hundeglammet.
Hva gjør du?
Lukker du opp vil det forandre livet ditt.

Nøler du?
Du også.

BARNE SIDER.

K J E D E O R D

Sett et ord i midten som skal passe både til ordet foran og ordet bak.

Eks. : flaske..post..mann
gir ordene flaskepost og postmann.

lene rygg
tak skjerm
etter premie
riks kryss
katte dal
fiske pakke
kjøtt spade
vei ord
jakt skaft
lomme hulle
brann temmer
klasse skip
bokse rom
ekko salg
barne brød
fred hund
for skap
lokal lag
tak vev



Kunden ved pølsebua: Hva koster sennepen?
Den er gratis.
Takk, jeg tar en kilo.

* * *

Mamma: Hvorfor går du ikke og spiller fotball med lillebror?

Per: Men mamma, jeg har jo sagt at jeg heller vil ha en ordentlig fotball.

* * *

Læreren: Hva mener vi med frysepunktet, Nils?

Nils: Det må være nesetippen.

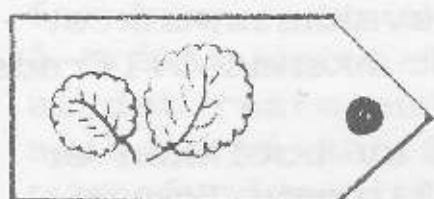
* * *

Har gullfiskene fått nytt vann?

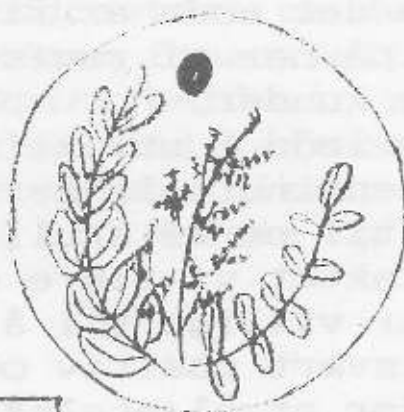
Nei, de har ikke drukket opp det gamle ennå.

PENE OG NYTTIGE TING AV HØSTLAUV.

Nå om høsten kan vi finne mye fint ute i naturen. Har du sett hvor nydelige farger det er på blad og lyng? Dersom du samler på bladene og presser dem, kan du senere lage mange flotte ting. Her er en del ideer. Du kan få bruk for farget kartong, kontaktpapir, esker, kladdebøker, permer o.l. Legg bladene i et fint mønster på kartongen og legg deretter kontaktpapir over.



Til/fra kort



Postkort,
bilder til
å henge på
veggen, lokk
på esker
er andre

ting du kan
lage.



Adressebok, album,
minnebok, autograf bok o.l.



Dagligvarer og bensin

Innenfor de fleste bransjene i varehandelen er konkurransen hard - ofte beinhard. I denne konkurransen er det mange som gir opp. Høyt kostnadsnivå og sviktende omsetning takket være de mange og store varehus og lavprisforretninger som etter hvert etablerer seg både i byer og tettsteder. I denne situasjonen er det viktig for oss å være aktive slik at butikken om mulig kan videreutvikles. Et viktig og etter vårt syn riktig skritt var å tegne medlemskap i Service Mat A/S. Vi kan derfor hver 14. dag presentere nye tilbud på aktuelle varer. Selv om det enda er flere svakhetspunkter som bør rettes på har vi registrert økende tilfredshet og fornøyde kunder.

Et annet viktig ledd i utviklingen av butikken er å få etablert bensinutsalg her. Allerede før vi tok standpunkt til om vi skulle overta butikken eller ikke kontaktet vi flere oljeselskap for å høre om noen var villige til å hjelpe oss. FINA NORGE var svært positiv og sa ja til å hjelpe oss til tross for at oljeselskapet betrakter distriktene nord for Namsos som utenfor deres dekningsdistrikt. Deres positive holdning kan sannsynligvis tilskrives det faktum at det i 1982 ble inngått en avtale mellom FINA og Norges Dagligvarehandels Forbund (hvor vi er medlemmer). Denne avtalen skal sikre levering av drivstoff og oljeprodukter til de av medlemmene som ønsker det. Etter at denne avtalen ble inngått har hittil 150 distriktsbutikker kunnet beholde eller starte opp med salg av drivstoff og har derigjennom også økt omsetningen av de øvrige dagligvarene. - En Service Mat-butikk på Vestlandet ligger fire kilometer fra et tettsted med både lavprisbutikker og flere bensinstasjoner. Årsomsetningen var 2,3 mill. kroner året før han ved FINA's hjelp fikk starte opp med salg av drivstoff. Året etter var omsetningen økt med 24%. Av dette utgjorde 13 prosentpoeng salget av bensin- og oljeprodukter og altså 11% omsetningsøkning på dagligvarene. Det er derfor grunn til å være optimistisk.

Når kan vi tanke opp den første bilen? Vi hadde et lite håp om å kunne komme igang i løpet av sommeren. Papirene våre var nemlig så uheldig å havne i en av teknisk etats skuffer og ble liggende der altfor lenge. Det kommunale brannstyre skal uttale seg i forbindelse med søknaden om lagringstillatelse. Saken ble behandlet den 12. august for så å bli videresendt til bygningsrådet. Bygningsrådet hadde møte den 19. og i månedsskifte august/september fikk vi utskrift fra møtebøkene. Det er nå heldigvis bevegelse i saken. Når søknaden om lagringstillatelse er ferdigbehandlet i Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern er det opp til FINA å tråkle det hele sammen finansielt. Vi håper at det resterende papirarbeid går relativt fort slik at vi kan få gravd ned tankene og støpt pumpefundamentet før télen stikker altfor dypt.

Helene og Torbjørn



A.S. JERNVAREN

TLF. (077) 72 977 — VERFTSGT. 1 — BOKS 190 — 7801 NAMSOS — NORWAY

BLI ANDELSEIER I

A/L LUND GRENDELAG

Medlemsskap er åpent for enkeltpersoner, lag, organisasjoner og bedrifter. En forutsetning er imidlertid at de som blir medlemmer i laget bor i grenda, eller har sterk tilknytning til denne. Nedre aldersgrense for enkeltmedlemmer settes til 18 år. Opptak av nye medlemmer avgjøres av styret, i tvilstilfeller kan søknad om medlemsskap legges fram for Årsmøtet. (Utdrag av § 3 i vedtektene).

Andelsinnskuddet settes til kr. 25,- for enkeltmedlemmer og kr. 250,- for lag, organisasjoner og bedrifter. Ingen kan tegne mer enn en andel. Andelen lyder på navn og en andel er lik en stemme. Andelsinnskuddet innbetales når andelsbrev er utstedt. Styret utsteder andelsbrev. Andelsbrev kan ikke overføres uten styrets samtykke. Overføring må bare skje i samsvar med § 3. Medlemskontingenten fastsettes av Årsmøtet for 1 år om gangen. (§ 4 i vedtektene).

Årskontingenten er for tiden kr. 50,-.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ Sted: _____

Jeg vil bli medlem:

Jeg vil ha tilsendt vedtekter og arbeidsplan:

ORD OG UTTRYKK:

- Gångspærr = Stiv og støl i musklene
Krimkloks = Oppspytt i forbindelse med
forkjøelse
Hainnbog = Albue
Kinntask = Kusma
Kællbota = Bak kneet
Høkkelkul = Benkul på ankelen
Trønnover = Meget egen person
Bjøllkolv = Mettaldings som ga lyd i bjølla
Tor-slått = Tordenvær
Lauvkjørn = Bunt med tørket lauv-til vinterfor
for krøttera
Gattborro = Gyte og avføringsåpning på fisk
Istersmør = Et slags smør laget av grisefeitt
Kælvkjip = Matrett, likner lungemos, laget av
lunge og sener fra spekalv

Per Eiden.

ABONNEMENT PÅ KIKKERTEN

Fra og med 1988 vil vi gå over til en abonnements-
ordning for KIKKERTEN.

Fordi annonseinntektene har sviktet p.g.a. lite
opplag, har vi dårlig økonomi i avisen.

Vi har også fått inn forholdsvis få gaver fra
"abonnentene", ikke fordi de ikke vil betale, men
fordi de ikke vet hvor mye man skal gi.

Abonnement for ett år vil koste kr. 60,- og inn-
betalingsblankett for 1988 blir vedlagt siste ut-
gaven for i år. Fjerde og siste utgave i år vil
komme til jul.



RETTELSE

I forrige utgave av KIKKERTEN hadde desverre en del av navnene til skytterne på forsidebildet falt ut. Navnene er: Foran fra v. Peder J. Eiden, Arne Eiden, Teodor Smines, Audun Guntvedt, Bjarne Guntvedt og Peder M. Eiden. Bakerst fra v. Harald Grøtting, Andreas Larsen, Tormod Storø, Johan Grøtting, Hans Lund, Stokflet Kvernvik, Einar Båtsvik, Herman Lian, Torgeir B. Lund, Konrad Lian og Olav Storø.

TAXI - DROSJE

Ring telefon 077/98914
el. mobiltelefon 090/39137

Harald Grøtting
7965 LUND

"ALEKSANDERSTUN" I DAG

Vi har et annet sted i KIKKERTEN et stykke om gamle dager i "Aleksanderstun", men vi kan også bringe nytt derfra. Som sikkert de fleste vet, har Elin og Roald Busch solgt gården og flyttet til Terråk. Vi vil ønske dem lykke til i deres virke der. De har solgt gården til Borghild Sundan og Arne Jensen, som en tid har drevet gårdsbruk i Hansvika på Vikna. De har tre barn, slik at gården (og bygda) vil få en beboer mer enn tidligere. Så vidt vi har forstått vil de drive med melkeproduksjon og jordbær. Vi håper alle fem vil finne seg til rette i bygda og trives sammen med oss. Hjertelig velkommen skal de være.

Opplading til elgjakta

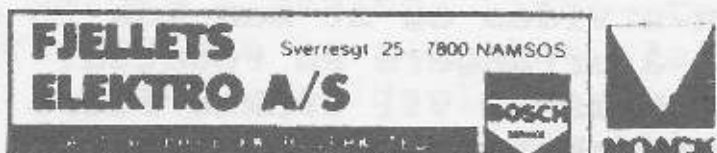
I fjor høst var vi på treningsleir inne i marka. Målet var å lære å unngå de livsfarlige situasjonene som kan oppstå under jakta. Under treninga oppdaget vi at vi ble observert, spionert på, og øvelsene ble mer realistiske enn vi satte pris på. Det gikk riktig ille for noen av oss, men vi som fremdeles har helsa i behold, fikk en meget hard og god trening, vi lærte mye.

I år har vi tenkt og legge om strategien. Først og fremst, bedre kjennskap til jegerne. Et par stykker av oss har derfor vært på rekognoseringstokt hos jegerne i hele sommer. Vi har inngående studert deres bevegelser. Jeg prøvde forresten å verve en spion for oss. Det gikk en tam, hvitgrå elg bak et gjerde, som jeg mente måtte passe ypperlig til jobben å skaffe "inside information". Men skulle du ha sett, da jeg prøvde å få kontakt, ble den sint og reiste på to og slo med frambeina. Jeg har ikke tatt sjansen på et nytt møte. Det eneste som undrer meg under spiontoktet, er at jegerne ikke har hatt treningsleir ennå, ikke et eneste smell har jeg hørt. Kanskje de tror de slipper, nå når vi har kommet hjem til dem. Men da tar de feil, for vi skal nok vite å trekke oss tilbake i tide. Vi må jo ha et møte før jakta, slik at vi kan informere de andre om hva vi har sett i sommer. Jeg tror vi må kjøre dette opplegget til neste år også, hvis det viser seg å være vellykket. For vi har spist så mye god mat i det siste, de har grønt, godt gress, jegerne.

Vi sees, god høst!

Hilsen Elga

P.S. Jeg var på Myra og stod modell for fotograf-ering forleden, da fikk jeg Harald til å hjelpe meg med å skrive dette.



STIGA

Plenklippere - snøfresere - jordfreser

"Dagene" ble vellykket



Klassevinnerne fra fiskekonkurransen: Marie Pettersen, Rita Jensen, Yngve Oddvik og Ove Gunnar Moen.

Lund-dagan ble igjen bragt i havn med bra resultat. Fiskekonkurransen og turmarsjen ble i år arrangert for 3. gang. Tross dårlig vær, ble arrangementet vellykket for Lund I.L.. Både arrangører og deltagere var fornøyd med resultatet. Bygdafolket sviktet under turmarsjen, men heldigvis var det mange tilreisende som gikk. Det var hele 40 deltagere i fiskekonkurransen, 26 deltok på turmarsjen. Dansefesten som ble arrangert av husstyret fikk desverre dårlig oppslutning og et heller lite overskudd.

Sten Petterson, formann i Lund I.L., har god tro på at Lund-dagan og L.I.L. kan klare å tilby flere aktiviteter neste år, slik at deltakelsen blir bedre og inntektene større. Han mener at fiskekonkurransen kan utvides og at man kan få en windsurfklubb til å arrangere en regatta. Det og fergefri veg fra Namsos, vil trekke flere folk, gi plass for oppfinnsomhet og gi laget større inntekter.

R.J.

Dugnadsinnsats som ga resultat!

Formann i Lund I.L., Sten Petterson, er meget godt fornøyd med den innsats som fra årsskiftet er gjort for å skaffe penger til laget. Det er særlig vedhogsten, som var et kjempeløft, som fikk penger inn i kassa. Denne innsatsen bragte inn hele 22.000 kr. Den andre inntektskilden, utlodningen, ga ikke ventet resultat, men 5.000 kr. er et brukbart beløp. Klarer laget en like god veddrift denne vinter, så vil snøscooteren være betalt og laget vil få noen kroner ekstra i kassa. Formannen takker alle som har bidratt med hjelp til dette!

R.J.

Ny virksomhet

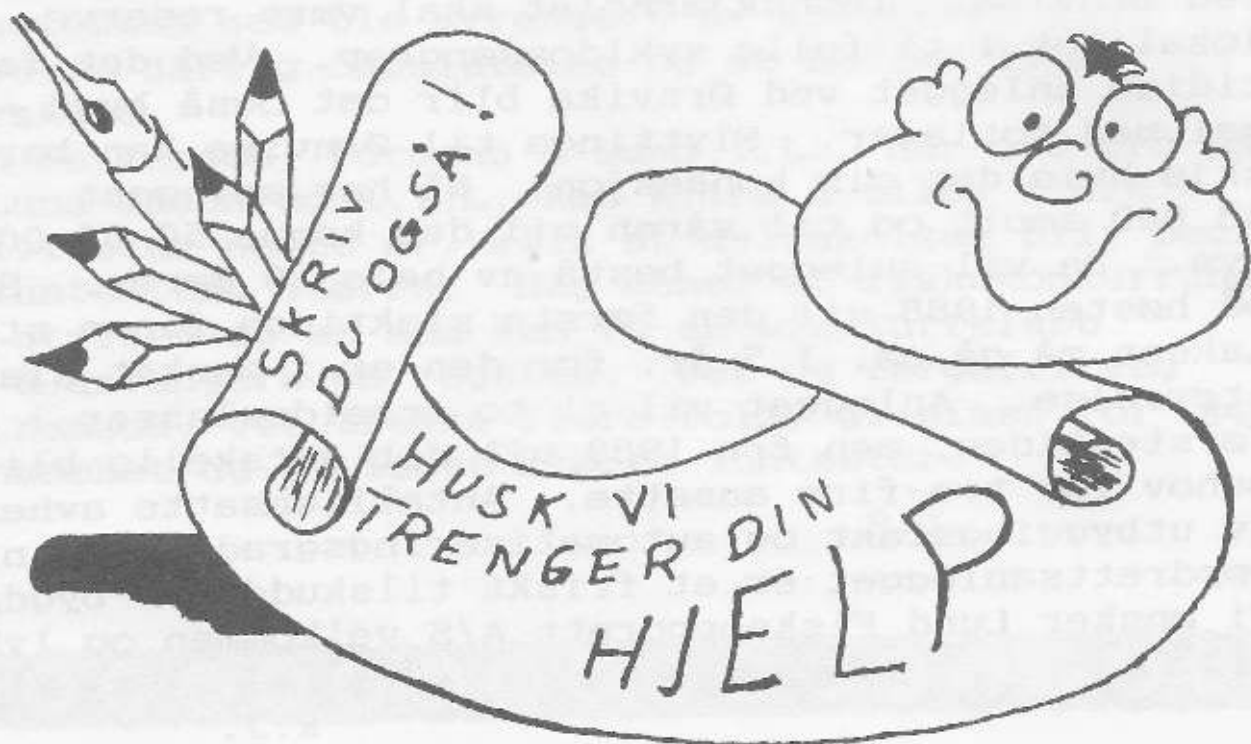
Lund Fiskeoppdrett A/S er nå et faktum og en kjærkommen ny tilvekst i bygda. Gunnar Guntvedt er nå godt i gang med etableringen, etter en lang ventetid for å få konsesjon. Planer om anlegget har han hatt lenge og allerede i 1979 søkte han om konsesjon første gang. Det viste seg å ta lang tid fra første søknaden til anlegget kom igang. Mærene som ligger ved Tennskjæret nå, ligger der bare foreløpig. Når alt er kommet i orden, skal anlegget ligge på Varpa ved Ørnvika. Tennskjærholet skal være reserve-lokalitet i tilfelle sykldomsangrep. Ved det framtidige anlegget ved Ørnvika blir det også bygd kai med forlager. Flyttinga til Ørnvika kan bare skje hvis det gis konsesjon. Nå har anlegget 38.000 smolt og til våren vil det komme 50-60.000 nye. Da vil anlegget bestå av hele 20 mærer. Sent på høsten 1988 vil den første slaktinga finne sted. Laksen må gå ca. 1,5 år, før den er i ønsket slaktestørrelse. Anlegget vil gi to arbeidsplasser i den første tiden, men fra 1989 vil det antakelig bli behov for tre-fire ansatte. Antall ansatte avhenger av utbyggingstakt og automatiseringsgrad. Det nye oppdrettsanlegget er et friskt tilskudd for bygda. Vi ønsker Lund Fiskeoppdrett A/S velkommen og lykke til.

R.J.

ORD OG UTTRYKK:

- Førtj = Gjentunge/tenåring men også kjøkkenkrakk
Taltj = Tiltaksløs/giddesløs person
Lælli = Morsomt/artig
Gaidd = Tyri - tørr furu
Tågga = Rive høy fra en hardpakket høystabbe
Kjeip = Nat.vokset trestykke for å legge an åra i mot
Gårko = Kvae, en tørrere og gamlere utgave var såkaldt "go-ko" fortidens tyggis
Ormel = Firfirsle
Sollo = Svale (sollostjert)
Mosso = Myse, rest etter at osten er tatt ut. Kokes videre til mysost
Melli = Matrett, flatbrød, kjøttfeit, mysost, m.m.
Æln = Ca. 63 cm langt måleredskap, lengdeenhet når ty vevdes ble det alltid målt i alen (Æln)
Saup = Kjernemelk, rest etter at smøret er tatt ut
Hytj = Klepp

Per Eiden.



til

Harald Borch



RESSURSER I BYGDA

- Jordbruk - 513 da dyrket mark og 258 da dyrkebar mark av middels kvalitet.
- Bergbruk - Ca. 900 km tilvekst av, ut av middels kvalitet.
- Bergverk - Begrepet funn av avveikta av ukjent mengde og kvalitet.
- Industri - 300 ca stort industriområde utlagt i sønnelanden for Lund-Swines.
- Utsyns- og fiske - Ca. 10000 ca utsyn kan nyttes til jakt, fiske og turisme. Uvillig hav- og jord-fiske.
- Kavet - Oppsett og styrking av fisk og skiffell, vi har ogsuten fiskerihavn.
- Drukkewann - Drukkewann og flere lagsvær ser kan nyttes til nødvendige bevaringskyring.
- Arbeider til - Vi har egne arbeiter til flere og lagsvær.
- Menneskelig - Foruten bygde innbyggere kan vi ha andre uten ifra fiske, utflyttere)

BRÅ VT DLEMT NOE ?

10/10.